

[Ingerlise Koefoed]

andre idrætsgrene meget vigtigt, og spørgeren forventer, at breddeidrætsudvalget behandler dette og i sin betænkning fremsætter betragtninger om emnet og meget gerne et forslag til en ny uddannelse: uddannelse af trænere, der skal arbejde med børn og unge.

Svar (27/12 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg kan oplyse, at breddeidrætsudvalget endnu ikke i detaljer har drøftet uddannelsen af trænere i forhold til forskellige målgrupper, herunder børn. Men udvalget vil uden tvivl, når det afgiver betænkning, tilkendegive sin vurdering af dette vigtige spørgsmål. Det fremgår af indholdsfortegnelsen fra udvalgets arbejde, at uddannelsen på idrætsområdet har en central placering.

Spm. nr. S 429

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (16/12 85) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at ingen husstand uden TV-modtager kommer til at betale TV-licens, hvad enten det drejer sig om Danmarks Radio, regionale programmer, TV 2, nabolandsprogrammer eller andet, og hvordan vil ministeren sikre mindretal i fællesantenneforeninger mod at blive pålagt økonomiske bidrag til modtagelse af TV-programmer, som de enten ikke er interesserede i eller ikke kan gøre brug af?«

Begrundelse

Mange tusinde husstande er tvungne medlemmer af antenneforeninger via boligelskaber og udlejere, eller fordi kommunen i servitutter og lokalplaner forlanger det. Derfor er det ikke rimeligt, at et flertal pludselig kan påføre mindretallet væsentligt øgede udgifter, som skyldes flertallets ønske om at kunne modtage langt flere TV-programmer. Både når det gælder fjernvarmenet, vandledningsnet og andre kollektive installationer, er det normalt et princip, at borgerne deler udgifterne til det primære ledningsnet, hvorefter der betales efter forbrug. Det princip burde også gælde antenneforeninger.

Mange familier føler sig fuldt dækket ind af de danske programmer eller af danske og nabolandsprogrammer og er ikke interesserede i yderligere tilbud. Andre familier er slet ikke i besiddelse af TV-apparat. Det forekommer spørgeren åbenlyst urimeligt, hvis disse familier skal betale for tilslutning til hybridnettet, licens til Vesttyskland, Sverige og andre lande samt nedtagelse af satellit-TV. Den danske licens betales dog kun af brugerne, og det ville stride imod det danske licenssystem at gøre det anderledes, når det drejer sig om andet end Danmarks Radios programmer.

Svar (27/12 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Spørgsmålet vedrører 3 forhold:

- 1) Licensbetaling til Danmarks Radio.
- 2) Betaling af vederlag for kabelspredning af radio- eller fjernsynsudsendelser i henhold til ophavsretslovens § 22 a.
- 3) Beskyttelse af mindretal i fællesantenneforeninger ved tilslutning af eksisterende fællesantenneanlæg til hybridnettet.

ad 1) Efter bestemmelserne om radio- og fjernsynsafgift er afgiftspligten til Danmarks Radio principielt knyttet til den omstændighed, at man er indehaver af et radio- eller fjernsynsapparat, som er i stand til at gengive radiospredte programmer. Om indehaveren af apparatet rent faktisk bruger det til at modtage Danmarks Radios programmer eller ikke, er uden betydning. Omvendt gælder det, at husstande, som ikke er i besiddelse af et fjernsynsapparat, heller ikke er forpligtede til at betale TV-licens til Danmarks Radio.

ad 2) Efter § 22 a i ophavsretsloven, som ændret ved lov nr. 274 af 6. juni 1985, har ophavsmanden til et værk, som udsendes i radio eller fjernsyn, krav på vederlag, når udsendelsen samtidig og uændret fordeles over kabelanlæg, som omfatter mere end 25 tilslutninger.

Et tilsvarende krav kan efter ophavsretslovens §§ 45 og 48 gøres gældende af udøvede kunstnere og af radiofonier, ligesom en bestemmelse svarende til ophavsretslovens § 22 a er indføjet i fotografiloven.

Rettighedshavernes vederlagskrav kan efter § 22 a, stk. 3, kun gøres gældende af en af kulturministeren godkendt fællesorganisasi-